

RESSÒ DE LA PARAULA

La missió d'evangelitzar

El lema que enguany inspira la Jornada del Domund relaciona el cor i els peus del missioner: «El cor ardent i els peus en camí». És un missatge que s'inspira en l'escena de l'Evangeli de sant Lluç, on es narra la trobada de Jesús ressuscitat amb els deixebles que anaven cap a Emmaús. ¿Què té a veure aquesta escena amb les missions i els missioners d'avui?

En efecte, l'Evangeli parla de l'ardor del cor dels deixebles. És allò que ells van arribar a sentir interiorment en escoltar les paraules de Jesús, quan els explicava les Escriptures, fent-los veure que Ell, el Messies, havia de patir i morir.

En la narració evangèlica es parla també dels seus peus, és a dir, del camí que recorren els deixebles. Advertim que aquest camí és doble: el que ells caminen sumits en el desencís i la tristesa, potser buscant consol, i el que recorren tot retrocedint plens de goig per a retrobar-se amb els altres deixebles i anunciar-los que Jesús era viu. Aquest segon camí és el que realitzen com a missioners, els peus dels quals el profeta canta com a molt bonics («¡Que en són, de bonics els peus del missatger de bones noves que anuncia la salvació!» Is 52,7).

Avui recordem la necessitat urgent que tenim a l'Església de fidels que realitzen efectivament aquest camí missioner. Tanmateix ens enganyariem si la nostra preocupació missionera se centrés *solament* a estimular i donar suport a aquesta sortida

per a l'anunci i el testimoniatge. Perquè aquesta sortida missionera esdevindrà inútil, serà buida, si abans no s'ha caminat l'altre camí, el camí en el qual s'hagi arribat a viure «l'ardor del cor». Allò realment indispensable és el nexa necessari entre aquesta experiència i la sortida missionera. És a dir, entre tots dos camins, el de la recerca i la trobada d'una banda, i el de l'anunci o el testimoniatge per una altra. Quan falta un d'aquests dos camins alguna cosa falla, l'un o l'altre moment es desvirtua: ¿què surts a anunciar, si no és el que neix del teu cor que creu i viu?; i ¿per què ho fas, si no és perquè aquest cor t'està empenyent els peus per a anunciar el que vius?

Més encara. Tot canvia quan som missioners des del cor ardent. No sols el motiu, no sols el contingut de l'anunci, sinó que determina també la manera com el fem, les actituds, les paraules, les condicions.

El cor ardent és un efecte d'aquell acte pel qual acollim la presència i la paraula de Jesús ressuscitat, deixant-nos transformar per Ell. I així com Ell se'ns ha apropiat i ens ha parlat «al cor», així el missioner s'acosta a l'altre i mira de parlar-li al cor, com deia el cardenal Newman. És la urgència de l'anunci, la llibertat i la valentia evangelitzadora, l'alegria que s'encomana, l'escolta i el respecte en la comunicació, la sinceritat i la confiança que faciliten l'encontre...

L'experiència dels deixebles d'Emmaús, l'ardor que senten en el cor en escoltar l'explicació de les Escriptures per Jesús, consisteix essencialment en el fet de copsar el motiu profund pel qual Ell va patir la seva Passió i Mort (això que tant els havia escandalitzat). En definitiva, es van sentir profundament estimats, fins a aquest extrem.

Això mateix és allò que mou i sosté l'anunci del missioner. Perquè el que fan els seus peus és portar a uns altres l'amor que a ell mateix l'havia aconseguit.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Paràbola de l'amo que vol treball i pa per a tothom

Avui us vull parlar de la primera de les tres paràboles que l'Evangeli de Mateu posa usant la imatge de la vinya. A la Bíblia, la vinya és una alegoria per parlar del Poble d'Israel, el poble de Déu.

Recordem la paràbola: Un propietari surt de bon matí a contractar treballadors per enviar-los a la seva vinya. Fets els tractes per un jornal, ells hi van. L'amo torna sortir a mig matí, a mig dia, a mitja tarda i fins a la darrera hora abans de pondre's el sol.

Al vespre paga a cadascú, començant pels darrers, el jornal sencer. Els qui han treballat tot el dia, amb esforç i ca-

lor es queixen que als darrers se'ls pagui com ells.

L'amo respon justament: vosaltres heu cobrat el jornal pactat. No us he fet cap injustícia. Però he volgut donar als darrers el mateix que a vosaltres. No és injustícia envers vosaltres sinó generositat envers els darrers. L'amo ho diu ben clar: «tens enveja perquè jo soc generós?».

Ens ajudarà a comprendre-ho, com ens plantejem el treball. Molta gent voldria viure sense treballar. És així de senzill. Enfront d'això tenim la manera d'entendre el treball en la Bíblia i en la doctrina social de l'Església: el treball

és un bé i no una càrrega. És la possibilitat de col·laborar a l'obra creadora de Déu. El treball, realitzat en condicions dignes, dignifica la persona.

En la paràbola, l'amo, és clar, representa Déu. Déu és just, certament. Però, per sort, «els camins del Senyor són diferents dels nostres camins». Déu vol que tothom tingui treball i surt a cercar els desvagats fins a darrera hora.

I paga a cadascú el jornal sencer perquè vol que tothom tingui el necessari per viure. Que els darrers puguin sopar, ells i la seva família.

Déu és l'amo que vol treball i pa per a tothom.

I la paràbola té una aplicació als nostres dies: Déu, l'amo, té una vinya que és l'Església, el món, la societat. I envia uns treballadors, a nosaltres, perquè treballem en la seva vinya fent el bé, posant justícia, rectitud, amicitat, perdó... els valors del seu Regne. I, a la fi, paga a cadascú amb el jornal de la vida eterna en la seva companyia.

La paràbola evangèlica d'avui és una exhortació a practicar el bé en la nostra vida, convençuts que tots rebrem el salari complet, perquè la bondat i la generositat de l'amo de la vinya, de Déu, són infinites.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

La misión de evangelizar

El lema que este año inspira la Jornada del Do-mund pone en relación el corazón y los pies del misionero: «El corazón ardiente y los pies en camino». Es un mensaje que se inspira en la escena del Evangelio de san Lucas, donde se narra el encuentro de Jesús resucitado con los discípulos que iban camino de Emaús. ¿Qué tiene que ver esta escena con las misiones y los misioneros de hoy?

En efecto, el Evangelio habla del ardor del corazón de los discípulos. Es lo que ellos llegaron a sentir interiormente al escuchar las palabras de Jesús, cuando les explicaba las Escrituras, haciéndoles ver que Él, el Mesías, tenía que sufrir y morir.

En la narración evangélica se habla también de sus pies, es decir, del camino que recorren los discípulos. Advertimos que este camino es doble: el que ellos andan sumidos en el desengaño y la tristeza, quizá buscando consuelo, y el que recorren al retroceder llenos de gozo para encontrarse con los otros discípulos y anunciarles que Jesús estaba vivo. Este segundo camino es el que realizan como misioneros, cuyos pies el profeta canta como muy hermosos («¡Qué hermosos son los pies del mensajero que anuncia la paz!» Is 52,7).

Hoy recordamos la necesidad urgente que tenemos en la Iglesia de fieles que realicen efectivamente este camino misionero. Sin embargo nos engañaríamos si nuestra preocupación misionera se centrara solo en estimular y apoyar esta salida para el anuncio y el testimonio. Porque esta salida misionera será inútil, estará vacía, si antes no se ha andado el otro camino, el camino en el que se haya llegado a vivir «el ardor del corazón». Lo realmente indispensable es el nexo necesario entre esta experiencia y la salida misionera. Es decir, entre los dos caminos, el de la búsqueda y el encuentro por un lado, y el del anuncio o el testimonio por otro. Cuando falta alguno de estos dos caminos algo falla, uno u otro momento se desvirtúa: ¿qué sales a anunciar, si no es lo que nace de tu corazón que cree y vive?; ¿y por qué lo haces, si no es porque ese corazón te está empujando los pies para anunciar lo que vives?

Más aún. Todo cambia cuando somos misioneros desde el corazón ardiente. No solo el motivo, no solo el contenido del anuncio, sino que determina también la manera como lo hacemos, las actitudes, las palabras, las condiciones.

El corazón ardiente es un efecto de aquel acto por el cual acogemos la presencia y la palabra de Jesús resucitado, dejándonos transformar por Él. Y así como Él se nos ha aproximado y nos ha hablado «al corazón», así el misionero se acerca al otro y busca hablarle al corazón, como decía el cardenal Newman. Es la urgencia del anuncio, la libertad y la valentía evangelizadora, la alegría que se contagia, la escucha y el respeto en la comunicación, la sinceridad y la confianza que facilitan el encuentro...

La experiencia de los discípulos de Emaús, el ardor que sienten en el corazón al escuchar la explicación de las Escrituras por Jesús, consiste esencialmente en que captan el motivo profundo por el cual Él sufrió su Pasión y Muerte (eso que tanto les había escandalizado). En definitiva, se sintieron profundamente amados, hasta ese extremo. Eso mismo es lo que mueve y sostiene el anuncio del misionero. Porque lo que hacen sus pies es llevar a otros el amor que a él mismo le había alcanzado.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Josep Sellarés, preverer i delegat de Joventut

«Hem de configurar un nou equip que sigui representatiu de totes les sensibilitats i arxiprestats del nostre territori»

El dimarts 3 d'octubre passat, a la Casa de l'Església, va tenir lloc una trobada d'inici de curs de preveres que acompanyen realitats de pastoral amb joves. Aquesta trobada la va convocar el bisbe Agustí i, també, el nou delegat de Pastoral de Joventut, Mn. Josep Sellarés.

Els motius de la trobada va ser tenir una primera presa de contacte amb les realitats que es viuen a les parròquies del nostre bisbat. Els preveres que hi van assistir van donar el seu testimoni pel que fa a l'experiència de cadascú amb els joves de la seva parròquia. A més a més també es va compartir la proposta de treball de la delegació amb els propers passos a seguir, i el d'oferir-se per a qualsevol qüestió referent al propi àmbit de la delegació.

En acabar la trobada, quedaven clares tres preguntes dirigides directament als preveres: Què somiem per als nostres joves? Què demanem a la delegació? Què podem oferir a la delegació i com podem col·laborar-hi?

borar-hi? Les preguntes i la trobada responien a la voluntat de poder treballar junts, com a Poble, pels joves de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Seguidament, el nou delegat va presentar una proposta austera de calendari d'activitats i objectius de la delegació, de la qual hi predominava la voluntat de configurar un nou equip que sigui representatiu de totes les sensibilitats i arxiprestats del nostre territori, i començar a treballar-hi. De la seva banda, Mn. Josep Sellarés va agrair tota la feina feta fins ara i va cloure la seva intervenció amb el desig que hem de viure i treballar el present per somiar en un futur.

Nova edició de la Campanya de Càritas Catalunya «Cava amb Cor»

El 5 d'octubre passat es va iniciar la quarta edició de la campanya «Cava amb Cor», organitzada per la Confraria del Cava Sant Sadurní i Càritas Catalunya, amb el suport del Celler de Can Roca.

enguany han renovat i enfortit la col·laboració entre la Confraria del Cava i Càritas Catalunya que va néixer fa 10 anys per sensibilitzar i captar fons a favor

del programa de Família i Infància de Càritas Catalunya. La tradicional Nit Solidària que aplegava a cavistes i empreses al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) va derivar cap a la campanya «Cava amb Cor» amb l'arribada de la Covid-19.

La campanya compta amb el suport del Celler de Can Roca i la implicació dels tres coneguts germans. Un equip de persones molt sensibilitzades sobre la situació de la infància més vulnerable de casa nostra.

Aquest 2023 es torna a comptar amb el suport de 6 patrocinadors i amb la col·laboració d'11 cavistes que han seleccionat un cava Brut Reserva 2020. També es compta amb el suport de les cadenes de supermercats i comerços especialitzats que vendran el «Cava amb Cor» així com de les empreses que estan comprant el cava per als seus regals institucionals.

enguany, com a novetat, les empreses podran fer comandes a través del web www.cavaambcor.cat.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

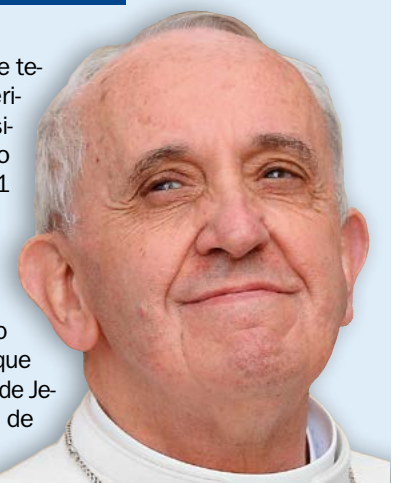

@Pontifex_es: «El cristià no menysprea la gravetat del sofriment, sinó que aixeca la mirada al Senyor, confia en Ell i resa per qui sofreix. Té les mans esteses cap a la terra per a servir concretament al proïsme» (19 de maig).

@Pontifex_es: «Som la terra sobre la qual Déu ha vessat el seu cel, la pols que conté els seus somnis. Som l'esperança de Déu, el seu tresor, la seva glòria» (20 de maig).

@Pontifex_es: «No hem de tenir por de proclamar la veritat, encara que a vegades sigui incòmoda, sinó fer-ho sense caritat, sense cor» (21 de maig).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant manté la fe sempre jove: no es lliga a èpoques o modes passatgeres, sinó que porta al present l'actualitat de Jesús ressuscitat i viu» (23 de maig).

La delegació de Família i Vida participa en la 1a Jornada sobre les Persones Grans a nivell estatal

El 30 de setembre passat va tenir lloc, a Madrid, la 1a Trobada sobre les Persones Grans, convocada per la Subcomissió de Família de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE). Van assistir com a delegats de la Pastoral de Família i Vida de la nostra diòcesi, el Sr. Juan Antonio Rodríguez i la Sra. Maria Teresa Canut.

L'objectiu va ser treballar més a fons el document «L'ancianitat, riquesa de fruits i benediccions», conèixer experiències de pastoral de les persones grans i compartir les necessitats i propostes per impulsar la pastoral de les persones grans en cada diòcesi.

En primer lloc, el bisbe de Barbastro i membre de la subcomissió, Mn. Ángel Javier Pérez, va explicar la importància de les persones grans i dels avis com un do de Déu per a la societat i l'Església.

Seguidament, la Sra. Teresa Villanueva responsable de programes per la gent gran de Càritas i el president emèrit del moviment de Vida Creixent, Álvaro Medina del Campo, van explicar l'origen i la finalitat del document que s'ha de treballar.

AGENDA

► **Exhortació apostòlica *Laudate Deum* del papa Francesc sobre la crisi climàtica.** El papa Francesc acaba de publicar una nova Exhortació apostòlica amb el títol de *Laudate Deum* a totes les persones de bona voluntat, sobre la crisi climàtica. Per poder-la llegir sencera: www.tarraconense.cat/

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / Sl: Lc 1 / Lc 12,13-21]. Urgell: □ Dedicació de la Catedral. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dimarts [Rm 5,12.15b.17-19.20b-21 / Sl 39 / Lc 12,35-38]. Sant Antoni Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fundador dels Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martíria, mr.

25. ■ Dimecres [Rm 6,12-18 / Sl 123 / Lc 12,39-48]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (aparegué el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant i Daria, esposos màrtirs (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, màrtirs (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Dijous [Rm 6,19-23 / Sl 1 / Lc 12,49-53]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Divendres [Rm 7,18-25a / Sl 118 / Lc 12,54-59]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dissabte [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador) de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silví, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 22, 21-27 / Sl 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22, 34-40]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387); santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

XXVIII JORNADES DE FORMACIÓ I ANIMACIÓ PASTORAL

VICARIA EPISCOPAL DEL PENEDÈS-ANOIA-GARRAF
ARXIPRESTATS DE VILAFRANCA, GARRAF, ANOIA I PIERA-CAPELLADES

SOM CRIDATS. CRIDATS A SER POBLE

DIES: del 23 al 26 d'Octubre de 2023, de les 21h a les 22'30h

Lloc: PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DE VILAFRANCA
Sala Mn. Vinyeta. Plaça de Santa Maria, 7

<p>DILLUNS 23 OCTUBRE, 21h</p> <p>LA VIDA CRISTIANA COM A VOCACIÓ A L'AMOR</p> <p>Mn. Joan Pere Pulido, Delegat de Pastoral Vocacional, Secretari General i Cancellier del bisbat de Sant Feliu de Llobregat.</p>	<p>DIMARTS 24 OCTUBRE, 21 h</p> <p>PROBLEMÀTIQUES ACTUALS ENTORN DE LA SEXUALITAT</p> <p>Gna. Margarita Bofarull, religiosa del Sagrat Cor. Metgessa, membre del consell directiu de la Pontificia Acadèmia per a la Vida del Vaticà, Presidenta de l'Institut Borja de Bioètica, professora a l'Ateneu Universitari Sant Pacià.</p>
<p>DIMECRES 25 OCTUBRE, 21h</p> <p>AMOR I SEXUALITAT DES DE LA REVELACIÓ I LA FE</p> <p>Glòria Vendrell i Francesc Inarejos, matrimoni de Sant Boi de Llobregat, Catequistes del Camí Neocatecumenal, professora de religió d'Institut, membres de la comissió diocesana per al Sínode.</p>	<p>DIJOUS 26 OCTUBRE, 21h</p> <p>QUÈ ÉS L'HOME PERQUÈ TE'N RECORDIS? (Salm 8,5) La mirada de la Bíblia.</p> <p>Mn. Joan Ramon Marín, Prevere al Prat de Llobregat, Professor de Bíblia a l'Ateneu Universitari Sant Pacià i a d'altres Instituts de Ciències Religioses, Consiliari Internacional de la Joventut Obrera Cristiana.</p>

Més tard, es va fer una taula rodona amb experiències de diferents pastorals que treballen amb la gent gran: Lares, Pastoral de la Salut, Confer, Càritas i Anunci i Catequesi.

Finalment, van fer una reunió de diferents grups per treballar les propostes de cara a implantar aquesta pastoral a totes les diòcesis de l'Estat.

Conclusions dels delegats de Família i Vida del bisbat de Sant Feliu de Llobregat

1. Cal esmerçar-se més en dialogar i treballar entre totes les delegacions.
2. Hem de veure la persona gran no com un objecte passiu que s'ha de cuidar, sinó com un objecte actiu i necessari per al món i per a l'Església.
3. La delegació de Família i Vida s'encarrega d'aquesta nova pastoral però vol involucrar tots els grups que treballen amb gent gran. Amb l'ajuda del nostre bisbe hem de trobar, si s'escau, una persona o un matrimoni per poder coordinar una Pastoral de la Gent Gran.

Diurnenge XXIX de durant l'any (A)

COMENTARI

«Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu»

L'evangeli d'avui planteja una qüestió que podia ser conflictiva: *S'ha de pagar el tribut al Cèsar, és a dir a l'Estat?* Ha començat l'evangeli dient que *els fariseus planejaren de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora*. I podem dir que el gran elogi que fan de Jesús ja amaga alguna trampa: *Sabem que dieu sempre la veritat i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes*. Més que un elogi de Jesús, que realment ho és, en llavis dels fariseus sembla un parany. Pensem que en temps del Senyor hi havia grups revolucionaris que consideraven aquest tribut com una ofensa a Déu, únic sobirà d'Israel; els fariseus en canvi no eren tan radicals. De fet, pagaven el tribut: per tant ja tenen la resposta. Lògicament si Jesús diu que no s'ha de pagar l'acusaran d'anar contra Roma; si diu que sí, podran dir que és còmplice de la invasió romana. Però la resposta de Jesús: *Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu*, subratlla que Déu està per damunt de tot, que tot pertany a Déu: cel, terra, humans, regnes, emperadors. Jesús, com veiem, va més enllà de la pregunta. Pagueu el tribut com ja feu però no oblideu que l'obediència a Déu és el precepte de tots els preceptes; l'exigència de Déu arriba a tots els àmbits de la vida perquè l'home no té altre Senyor que Déu. Tota la resta ha de ser relativitzat, també la submissió al poder polític. En aquest sentit, la primera lectura subratlla que és Déu qui actua a través de Cir, el rei de Pèrsia: *El Senyor pren Cir, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions*. Però li ha de quedar clar: *Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu*. I així Pau a la segona lectura relativitza les seves paraules: *Quan us anunciàvem l'evangeli no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit*. Per damunt de les nostres paraules sempre hi ha el Senyor, la força del seu poder, els dons del seu Esperit que són els que transformen la vida.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1.4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes. Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

▶ Salm responsorial (95)

R. *Doneu al Senyor honor i majestat.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra. / Conteu a totes les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris, portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 41,1.4-6)

Esto dice el Señor a su Ungido, a Ciro: «Yo lo he tomado de la mano, para doblegar ante él las naciones y desarmar a los reyes, para abrir ante él las puertas, para que los portales no se cierren. Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título de honor, aunque no me conocías. Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí no hay dios. Te pongo el cinturón, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor y no hay otro».

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Aclamad la gloria y el poder del Señor.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles no son nada, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo. A vosotros, gracia y paz. En todo momento damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones, pues sin cesar recordamos ante Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados de Dios, que él os ha elegido, pues cuando os anuncié nuestro evangelio, no fue solo de palabra, sino también con la fuerza del Espíritu Santo y con plena convicción.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta.

Le enviaron algunos discípulos suyos, con unos herodianos, y le dijeron:

«Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad, sin que te importe nadie, porque no te fijas en apariencias.

Dinos, pues, qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al César o no?». Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto».

Le presentaron un denario. Él les preguntó: «¿De quién son esta imagen y esta inscripción?». Le respondieron: «Del César». Entonces les replicó: «Pues dad al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios».

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Full Dominical

22 d'octubre de 2023

FULL EXTRA

DOMUND 2023

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Com podem col·laborar amb la gran festa missionera?

La nostra participació és indispensable

**CORS
ARDENTS**

**PEUS
EN
CAMÍ**

#DOMUND
22 OCTUBRE 2023

 Domund
Obres Missionals Pontificies

Col·labora en domund.es

Arriba el dia del DOMUND, la gran festa missionera en el món. (La Jornada Mundial de la Propagació de la Fe), en que se'ns recorda la nostra missió com a cristians. El dia en el qual celebrem tots els missioners de **cors ardents** que, impulsats per la seva fe, es llancen al món i posen **els seus peus en camí**, amb valentia i amor per portar el missatge de Déu a tots els racons de la terra.

La missió ens desafia a sortir de la nostra comoditat a superar les barreres de la por i la indiferència, a **respondre a la crida de Déu. Som cridats a ser poble i poble unit i en comunió**. Els cors fervents són aquells que han sentit el foc de l'amor del Pare i no poden quedar-se immòbils, perquè han experimentat l'alegria de conèixer i seguir Crist.

El Domund ens convida a reflexionar sobre la nostra participació en la missió de l'Església, què podem fer per a col·laborar amb aquells cors ardents que han deixat tot per portar Jesús als qui encara no el coneixen. Podem resar per ells, però també oferir el nostre suport econòmic, la nostra almoina és molt necessària, fins i tot considerar com podem ser missioners en les nostres pròpies vides quotidianes compartint l'alegria de l'Evangeli amb el nostre entorn.

Unim les nostres pregàries al papa Francesc tal com ho expressa el missatge d'aquest any, la seva i la nostra «**proximitat en Crist a tots els missioners i les missioneres en el món, particularment a aquells que travessen un moment difícil. El Senyor ressuscitat, està sempre amb vosaltres i veu la vostra generositat i els vostres sacrificis per la missió d'evangelització en llocs llunyans**».

La conversió missionera continua sent l'objectiu principal que ens hem de proposar com a individus i com a comunitat, perquè l'acció missionera és el paradigma de tota obra de l'Església.

Santa Maria del Camí i Reina de les missions, ens ajudi a ser aquests cors plens d'amor i peus en moviment.

Delegació de Missions del
Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

«No és possible haver trobat veritablement Jesús ressuscitat, sense sentir-se impulsats pel desig de comunicar-ho a tothom.»

Missatge del papa Francesc pel Domund 2023

QUI HO ORGANITZA?

- Presenta a l'Estat espanyol des del 1839, Obres Missionals Pontífiques (OMP) són el mitjà de l'Església per al sosteniment de les missions.
- Els objectius principals de les OMP són donar suport als territoris de missió i promoure l'esperit missioner.
- Són Missionals perquè canalitzen la responsabilitat de tot el poble de Déu per la missió universal de l'Església.
- Són Pontífiques des de 1922, any en què Pius XI les va assumir com a Obres del Papa.
- L'obra de Propagació de la Fe (Domund) és una de les quatre Obres Missionals Pontífiques. Les altres tres són: Infància Missionera, Vocacions Natives i la Pontifícia Unió Missional.

... PER AJUDAR TOTHOM

- Hi ha 1.119 territoris de missió a tot el món. Representen un terç de les diòcesis del món, on hi viuen gairebé la meitat de la població mundial. Més de la meitat de les escoles catòliques són a les missions.
- L'Església construeix de mitjana 2 institucions socials i 6 institucions educatives al dia a les missions.
- Actualment, l'Estat espanyol és el segon país que destina més diners a les missions. També és un dels països que més persones envia als territoris de missió. Actualment són 10.000 els missioners de l'Estat.

A ON ES DESTINEN ELS DINERS?

- El que es recapti en la jornada es dedicarà a sostenir la presència de l'Església als 1.119 territoris de missió.
- És la manera d'ajudar totes les diòcesis missioneres alhora. No es dona per a un projecte específic, sinó per a tots els projectes.
- L'Església utilitza l'ajuda del Domund per atendre les peticions dels territoris de missió.

SATURNINO, UN EXEMPLE DE MISSIÓ

Saturnino Pasero se'n va anar a Benín el 1980. Ho va fer «per respondre a la crida a ser present a les zones on l'Evangeli encara no havia estat anunciat».

Evangelització des de zero

La vocació missionera de Saturnino el va portar a anar a una missió on l'Església no existia: «Ens van demanar anar a una zona on no hi havia res, però se sentia un desig per part d'algunes comunitats de seguir el camí de Jesús.»

EL DOMUND A BENÍN

Gràcies al Domund, les Obres Missionals Pontífiques han ajudat al creixement de l'Església a Benín des dels seus inicis.

- Des del 1985 s'han donat **35.909.895\$ a Benín**.
- Aquests anys s'ha ajudat a **finançar 1.849 projectes**.
- En aquest temps s'han **fundat 4 de les 10 diòcesis del país**.

ALGUNS EXEMPLES

426	198	497
Esglésies i capelles	Convents	Edificis pastorals
8.845.650\$	3.918.400\$	10.554.600\$

TROBAREU TOT EL MATERIAL EN CATALÀ I EN CASTELLÀ A:

<https://bisbatsantfeliu.cat/delegacions/missions-recursos/>

COL-LABORA AMB EL DOMUND I ENVAIA EL TEU DONATIU

Des d'Obres missionals Pontífiques ens recorden que existeixen moltes maneres de col·laborar:

- Per Bizum: **00500**
- Per transferència: al compte d'Obres Missionals Pontífiques **ES94-2100-3282-6722-0019-6574** (La Caixa)
- Per la web: **www.domund.es**